

ABK 209-015-131

Poštovani družo Kozličiću!

U prošlom dopisivanju zaboravio sam Vam navesti jedan najzadnji nečovječni postupak oficira biv. Jugoslavije prema svome borcu, a ovakvi i slični postupci su izazivali mržnju i razdor, pa bi neminovno bilo došlo do općeg revolta i bunta o kojem sam Vam negdje već spomenuo, da ne bi bilo potrajalo još 5 do 7 godina i došlo bi do velikog revolta među potlačenima i ojadjenima bivše vojske.

Evo, tog slučaja, koji se je dogodio u Tivtu ne^{gdje} na jesen 1940. dakle nekoliko mjeseci pred propast bivše države. Ovaj bi slučaj mogao poslužiti nekom filmadžiji da snimi izvrstan film kao što naš Žafranović zna urediti.

Bila je tada neka svetkovina možda 1. decembar tzv. Dan Ujedinjenja, kad je u oficirskom Domu u Tivtu bile upriličena zabava. Netko će reći, zabava kao zabava gdje su svi veseli i razdragani a poneki se i napije pa pravi gluposti. Tako je bilo i na ovoj zabavi u oficirskom Domu gdje su se napila dva poruč. b. b. od kojih /mislim da je bio jedan Slovenac/ i jedan od sinova tzv. bjelogardejaca. Imena neću spominjati jer je jedan još živ s mirovinom kap. b. b. što znači da je grijeh iskupio u partizanima. Pred oficirskim Domom bio je stražar na svom stražarskom mjestu kojeg smo odgajali da brani Otadžbinu, a kad tamo njega su napala ta dva ponapita pomorska oficira u namjeri da mu otmu pušku, a što znači i da će svršiti pred vojnim sudom. Mučki su ga zaskočila ta dva jaka i objesna mlada oficira, a mornar svjestan svoje dužnosti nije se dao savladati i otimao se grčevito držeci pušku. U tom komešanju i otimanju mornar je uspio da jednog napadača, u bijesu, uhvati zubima za uho, a neki slučajni prolaznici su prekinuli taj napad i oficiri su pobjegli, a stražar je dozvao /signalom/ komandira straže i tražio smjenu, i ispričao što se dogodilo. Komandir straže je službeno obavjestio oficira garnizona pa je komandant naredio predgled svih oficira da se vidi tko je ranjen u uho, i brzo je otkriven, a on je rekao i svog saučesnika. Oba mlada oficira su bila stavljena pod istragu vojnog suda, ali su travanjski dani i raspad biv. Jugosl. to prekinuli i stavili u zaborav. Bilo pa prošlo.

Ali, režiser bi mogao postaviti i ovakvo pitanje. Kakav bi to bio događaj, da je taj stražar bio prvoborec u svom kraju i postigao neki viši komandni položaj, a k'njemu dolaze/par godina kasnije/ u partizane i ta dvojica biv. oficira dabome isprva kao obični borci. Kakav bi to bio "pogled u zenicu oka" tih ljudi?

15.03.1982
21.03.1982

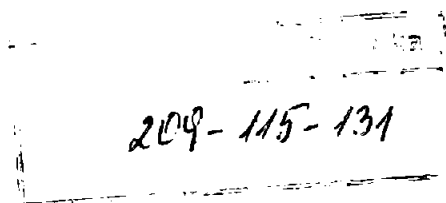
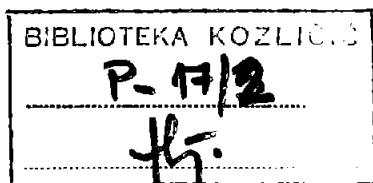
P-17/4
fh.

Možda ćete pomisliti, pa što to on meni sada piše o događajima iz 1940. godine, ali smatram, da kad već istražujete o političkom oformljenju KPJ u biv. RM i nezadovoljstvu koje je tu i tamo povremeno izbijalo među nižim rangovima pripadnika te mornarice, onda i ovaj događaj postaje važan da ga se osvijetli, analizira uzroke i posljedice naročito može dobro koristiti Vama pri obrani Vaše disertacije.

Stari su pomorci govorili, da na moru/tj. brodu/nema sitnica sve što se dogodi može se izroditi u krupne posljedice, pa tako i ovaj slučaj ostavio bi grdne tragove iza sebe.

Da je ovo bio istiniti događaj možete se propitati kod još nekih pomorskih oficira i podoficira biv. mornarice i sigurno će se sjetiti toga. Možda će biv. oficirima biti neugodno i reći: da se toga ne sjećaju, a možda baš nađete i nekak^{ka} pisani dokument o tome među sudskim spisima ili drugdje? Najbolje će se toga sjećati oni oficiri koji su 1940. službovali u Tivtu, ili na brodovima u luci Tivat.

Želim Vam sve najbolje, i srdačno Vas pozdravlja Vaš

BIBLIOTEKA KOZLIČIĆ

P-17/0÷2

lg.

Tema:

"REVOLUCIONARNI POKRET U RM
BIVŠE JUGOSLAVIJE"

Pošiljalac: MARIN ŠIMERA

F. La Guardia 10/3

51000 RIJEKA

Primalac: Mithad Kozličić, poručnik korvete

Vladimira Nazora 12/5

52000 Pula